

Nadšené uvítání zástupců Československé armády

Přes tisíc českého lidu shromáždilo se v Sokolovně, aby pozdravilo zástupce slavného našeho vojska — Hosté v Omaha Commercial klubu. — Velký zájem Američanů o naše milé hosty.

Toužebně očekávání hosté, zástupci československé armády, jedni z prvních, kdož přihlásili se pod červenobílou praporek se znaky země československých a spolupracovali na obnovení české válečné slávy, jsou mezi námi. Československá vojenská komise, sestávající z nadporučíka Ant. Holého a poručíků M. Niederle, Jos. Horvatha a O. Španiela, přijela v pátek v časných hodinách ranních, jak jsme věru krátce oznámili, a získala si rázem srdce nejenom celé české Omahy, ale i všech Američanů, s nimiž přišla do styku. Po prostém uvítání na Union nádraží, zvláště hosté odebrali se do svých místností ve Fontenelle hotelu, kde konaly se předběžné porady s vojenským výborem. Hosté seznámili se s připraveným programem a v několika chvílích následujících zahájili již svoje poslání.

Omahské širší veřejnosti představili se při obědě v omahském Commercial klubu. Přes to, že odjezd nováčků do vojenských táborů a spojené s tím loučení poněkud zájem rozptyloval, přece jenom podařilo se získati pro naši vojenskou misi zájem americké veřejnosti uspokojivý. Místnosti omahského Commercial klubu vyzdobeny byly českými vlajkami a hosté naši po příchodu do jídelní místnosti uvítání byli nadšeným potleskem. Celá řada nejpřednějších omahských osobností ze světa obchodního a průmyslového, jakož i zástupci řídku, zasedli k hlavnímu stolu s našimi hosty, vedle celé řady předních našich krajanů.

Právník Jos. Votava v krátké řeči po obědě vysvětlil shromáždění, jaké vzácné hosty ve svém středu jsme uvítali. Upozornil na službu, které věci spojené prokazují národ český, na naši slavnou československou armádu, na naši tužbu po samostatnosti a na naši ochotu vybojovati si ji po boku spojených. Jeho zajímavá řeč jako zvýšila zájem o české důstojníky a když po té jednoho po druhém představil shromáždění, toto propukalo v nadšený potlesk. Nadporučík Holý první oslovil shromáždění v jazyku francouzském a českém, omiluviv se předem anglicky, že anglicky mluvíti nemůže. Nadšený potlesk, kterým odměněna byla jeho řeč, svědčil o tom, že i v těchto řečích bylo mu rozuměno. Anglicky promluvil k shromáždění poručík M. Niederle, který v krátké, za to však věcné řeči vysvětlil, jak armáda československá povstala, jak statečně bojovala na poli etí a slávy a jak chystá se utkat s nepřitelem v zápase dalším. Několika slovy promluvil o dlouholetém zápasu českého národa o samostatnost a o naši odhodlanosti si ji vydobiti. Přes to, že anglicky promluvil se téměř nežádá na cestě, promluvil řeč pěknou a vyvolal obdiv u přítomných Američanů. Po něm promluvil několika slovy francouzsky poručík Španiela a slovensky poručík Horvath. Všichni naši důstojníci pozorně byli shromážděním vyslechnuti a odměněni potleskem. Právník Votava pak několik případnými slovy poděkoval shromážděním za pozornost, která důstojníkům našim byla věnována.

Po obědě v Omaha Commercial klubu hosté v automobilech pp. C. Hromka a bankéře Horáčka zajeli si do Fort Omaha, kde prohlédli si balonovou školu. Spolu s nimi jel kapitán amerického vojska, který podílel se na obědě v Commercial klubu a o naše hosty jevil velký zájem. Vojenská správa vyslala jednoho z důstojníků, který vzácné naše hosty balonovou školou provedl. Po návratu pak naši hosté navštívili majora Omahy, Smitha, v jeho úřadovně, kde rovněž dostalo se jim velice srdečného přijetí.

VEČERNÍ SCHŮZE ČECHŮ.

Večer o 8. hodině uspořádána byla v Sokolovně schůze Čechů. Byla to schůze masifestační, slavná Česká Omahy vzdala velkolepý

hold milým hostům osobně, i jako reprezentantům armády československé, a zároveň vzdala hold velkému a zářivému ideálu, za jehož dosažení se tato armáda zorganizovala a pro nějž bez touhy po slávě a uznání členové její ohotně a obětavě prolévají krev svou. Čtyři hrdinové zanechali svými proslovky hluboký dojem v srdcích všech upřímných Čechů; oni mají právo mluvit tak, jak na sežtí promluví, neboť přesvědčivá slova svá mohou podepřít svými činy, svými zkušenostmi, svými obětmi, které za veliký cíl, společný všem Čechoslovákům, již přinesli a v budoucnosti přinesou. Proto není divu, že výklady jejich, jdoucí od srdce k srdcům, provázeny byly nepřetržitými taktickými projevy souhlasu a pochvaly.

Dvůrka Sokolovny naplněna byla do posledního místa; po mnoho posledních let nebyla v síni návštěva tak ohromná, jako v tento večer, a když důstojníci kráčeli za zvuků pochodu k jevišti, vítala je pravá bouře potlesku. S nimi zaujali na jevišti místa: Votava, rev. J. Vránek, rev. J. Krajčák, V. Bureš, J. J. Mik, F. J. Kuták, rev. V. Cejnar, dr. Sedláček, J. V. Košnar a E. Tůma.

Právník J. Votava, předseda krajského výboru Č. N. S., zahájil program uvítání přítomných, načež nezávisle zorganizovaný spíše sbor zapěl pod řízením p. Jos. Růžičky píseň "America", kterou obecnostvo vyslechlo s velkou pozorností.

Po té představil p. Votava p. A. Sedláčkovi, bez odporu nejlepší naši recitátorku, která přednesla s prociťním jí vlastním krásná a na dnešní dobu velmi vhodná básně: "Jen dál!" od Nerudy, "Nejsme sami" od Sládka a "Česká sloka" od Nerudy, za což skládila zasluženou uznání.

Pěvecký sbor zapěl "Star Spangled Banner", a p. Votava zahájil pak hlavní část programu. Nadšenými slovy poukázal na změnu v životě národa, který poznal pravou chvíli, v níž možno doufati ve splnění dávných tužeb; zdůraznil, že národ potřebuje nyní mužů silných paží, a představil prvého ze vzácných hostů, nadporučíka Ant. Holého, bývalého profesora reálky, jenž ujav se slova, promluvil v podstatě následovně: "Češi a Slováci! Děkuji vám za poctu nám projevenou, věřím však, že nepatří nám jako spíše první samostatné československé armádě. Když odjžděli jsme z Francie a loučili se s našimi bratry, žádali nás vojíní, důstojníci, Česko-Slovenská Národní Rada a generální štáb československé armády: Jděte, a pozdravujte naše bratry americké, poděkujte jim za vše, co pro nás udělali, ale řekněte jim, že na ně čekáme, že doufáme v jejich brzký příchod. Historie je učitelkou národů. Obrátíme-li několik listů v historii našeho národa, přijdeme na dobu Jiříka Počadského, pomazaného krále českého z vůle lidu, a nalezneme tam dějiny Jednoty Česko-bratrské. Podává pak přehled zásad této Jednoty, počal výklad o československé armádě, v níž vrátili jsme se k slavnému heslu Česko-bratrské Jednoty.

Československá armáda nevyrostla přes noc, nevyrostla z vůle českého národa; ona jest ovocem obětavosti několika neznámých hrdinů, českých vojáků, kteří šli do války s odporem v srdci, kteří prolévají krev svou, aniž by věděli, co oběti jejich přinesou a co je očekává, uposlechnou-li hlasu svého srdce. Oni první beze všech záruk šli ukázat světu, že československý národ není na straně vrahů; že souhlasí tělem i srdcem se spojenci, kteří bojují za svobodu. Z těchto prvých nadšeně vyrostla naše samostatná československá armáda. Z počátku vstupovali hrdinové tito do řad spojených: první uznání projevila jim Francie, která za příkladně jejich činy udátenství povolila zřízení této armády. Od té doby šířil se dobrovolně ze všech částí světa hlas, na jakou se nezapomíná.

Od leva k pravu: Poručík Miloslav Niederle, nadporučík Antonín Holý, poručík Josef Horvath a poručík Oldřich Španiel. Zapůjčeno tisk. The Omaha Bee.

pod prapor československé armády. Přicházejí dobrovolně, bez rozkazů, tím však ochotněji, poněvadž cítí vůli národa, jenž touží domoci se svobody třeba za cenu velkých obětí.

Ve svém počátku měla československá armáda 700 mužů, kteří utěk velkou přesilou německou, dobyli si slávy, když obrátili na Tehdy psaly noviny: Kdybychom měli 30,000 takových hrdinů, mohli bychom jít do Berlína. Dnes čítá armáda tato přes 100,000 hrdinů, kteří touží dostat se ne do Berlína, ale do matičky Prahy. Národ náš činy těchto junáků vykonal svoji povinnost; stojí v otevřeném boji proti Rakousko-Uhersku, a Čechové musí povinnost svoji konati i dále. Zajisté vykonají ji Češi američtí, aby tato armáda byla silnou; dnes nesmí být mladého českého člověka, který by přiblížil nečinně, jak národ český přináší oběti za své právo. Dnes nestačí říkati, já jsem dobrý Čech. Kdo nejde s sebou, kdo Česťví své neprojeví skutkem, není dobrým Čechem. První část československé armády proudí již krev v zákopech, krajané bojují v Itálii a konají velkou práci v Rusku. Dnes je místo každého dobrého Čecha, pouze v řadách československé armády.

Poutavou řeč svou zakončil slovy vychovatele národů, J. A. Komenického: "Ze vláda tvých věcí, pevně věřím, se k tobě vrátí, národe můj!"

Řeč nadporučíka Holého byla přijata s nadšením, které se stupňovalo při prosloveh jeho druhých v téměř neutuchajícím souhlasu.

Po té představen byl panem Votavou poručík Jos. Horvath, bývalý evangelický bohoslovec, který zdůrazňoval především svornou souhlasnost všech Čechoslováků. Libé zvuky čisté slovenčiny působily milým dojmem na posluchače, kteří s napjatou pozorností sledovali jeho slova. Pokuřoval, že dnes nesmí být mezi námi rozdílů; jen vzájemná dohoda v boji o osvobození národa, který všichni milujeme, povede k cíli. Nesváry neměly by mezi námi mítí místa. V československém vojsku stojí Čech vedle Slovaka a sleduje jediný cíl, pokoriti odvčkého nepřitele, jehož ústíky stejně těžce doléhaly na Čechy i Slovaky. Již slovenský básník Kollár hlásal slovanskou vzájemnost, která však teprve nyní stala se skutekem, který vede nás všechny ruku v ruce za společným cílem, k plné a nezkrácené svobodě. Pokračujeme tak v práci otců našich, kteří v pohnutém roce 1848 zahájili boj za svobodu. K boji tomu je třeba odvaha a obětí, které musí přinášeti i československá Amerika. Nestačí věnovati něko-

lik dollarů; národ žádá od nás více, žádá od nás skutečné oběti, žádá od nás to, co nám dal, náš život. Přispění československé Americe jest správně oceňováno, ale dosud nestačí. Jest třeba větší zastoupení také v československé armádě, neboť okamžik, kdy osvobození možno vybojovati, se dostaví. Životy těch, kdož armádu vybudovali a nyní na bojišti klesají, musí býti nahražováni, neboť jest to vůli národa, kterou dal na jeho manifestem v Praze i v Liptovském sv. Mikuláši. Amerika měla by následovati příkladu našich ve staré vlasti, kteří oběťují vše, aby dobyli si svobody.

Po sloveh poručíka Horvatha, provázených všeobecnou pochvalou, zapělo sokolské kvintetto "Marseillaisu" v úpravě Bendlově, načež ujal se slova poručík Oldřich Španiel, bývalý učitel, jenž v podstatě pravil: Jest tomu právě rok, kdy české pluky pronikly železnou hradbou německou u Zborova a pojistily v dějinách nové doby čestné místo československé armádě, které dán byl činem tímto základem. Česká družina v Rusku přihlašovala se do ruské armády v době, kdy čeští hoši počali vstupovati do vojska francouzského. V Rusku stavěly se organizace českých pluků v cestu velké překážky a obtíže hlavně se strany carské vlády. Teprve když generál Kornilov upřel z ruského zajetí a mohl podati zprávy, jaké poměry zavládly v Čechách a na Slovensku, nastala doba příznivější, a když došlo k revoluci, otevřena byla volná cesta spahům Čechoslováků doeda. Bez zvláštního vedení tvořila se pevná organizace, čeští hoši přinášeli oběti, které teprve historie správně oceňuje, a po bitvě u Zborova, když generál Brusilov prohlásil, že před Čechoslováky mělo by celé Rusko padnouti na kolena, počala soustavná organizace československé armády, a za krátko stály připraveny k boji dvě divise. Rána, zasazená Rusům u Tarnopole, dolehla zle i na naši armádu; ústup její byl řetězem hrozných útrap. Několik oddílů převezeno sie do Francie, ale jádro armády kleslo si cestu sibiřskými pláněmi k Vladivostoku, aby se přichystalo k přepravě do Francie.

Dále vysvětlil organizaci československé armády ve Francii a v Itálii. Celá tato československá armáda jest výkvětem demokracie českého národa, a jako taková je ryze demokratická. V ní není rozdílů politických, náboženských ani stavovských. Svorně vedle sebe stojí důstojník jako prostý voják, profesor i dělník; učitel, úředník i řemeslník. Čechové přinesli si s sebou tradici sokolské kázně, a tu zavedli si též v armádě. Jako so-

kolstvo bylo národním vojskem, tak také československá armáda je národním vojskem; jest to pevná organizace, jejíž kázeň založena je na dobré vůli a politickém přesvědčení. Po té uvedl zajímavé příklady, jak Čechové dovedou bojovat i umírat za svobodu, poukázal na činnost vůle armády, prof. Masaryka a skončil výzvou, aby američtí Čechoslováci vstupovali odhodlaně do řad československé armády k boji za svobodu svého národa. Dlouho trvajícím potlesk byl odpovědí na jeho tepeamentní řeč, která měla by přinéstí hojně ovoce.

Posledním řečníkem byl Miloslav Niederle, absolvent právnické fakulty na pražské universitě, který nadšenou řečí svou posluchače přímo uchvátil. V národě našem vidí tři fronty: jednu ve vlasti, druhou v poli, třetí v Americe. — Krajané ve vlasti brání svoji frontu velmi hrdinsky. Jsou odhodlaní k obětem do krajnosti, jak dokázali předáci dr. Kramář, dr. Rašín, posl. Klotáček, Červinka a mnozí jiní, kteří byli hotovi položití svoji hlavu v obět za svoji lásku k svobodě. Když pověstný Czerenin nazval Masaryka bídným a ubohým, prohlásil celý národ, že za Masarykem stojí; a když ti, kdož přejí si rozdělení Rakouska nazváni byli zrádci, přijal název zrádce celý národ. Jsme národem ujařeným, který do posledního krupičky krve bude bojovati za svou svobodu. Druhá fronta, armáda za hranicemi, dokázala, že národ jest hoden svobody, neboť dovede za ni bojovat, trpět i umírat. Tato druhá fronta vykonala právě divy chrabrosti a jako za slavných dob husitských prechala nesčetná vojska křížácká, jakmile zaslechla chorál "Kdož jste boží bojovníci", tak Němci v Rusku zděšeně dávali se na útěk před našimi hochy, volajíce: "Červenobílí přicházejí!"

V bitvě u Zborova dali naši Němcům odplatu za Bílou Horu i za staletý útlak. Jako první i druhá fronta, musí i fronta třetí, česká Amerika, plnit svoji povinnost. Této frontě platí výzva prof. Masaryka: Vše do československé armády. Přirovnal naše vojsko k rytířům bílanickým z české báje a poukázal, že padlí hrdinové u Zborova leží v zemi, skropené krví českou pod praporem, jehož nápis hlásá: Zde ležíme, jakož zákony kázaly nám. Český voják plní více než zákony, které starověkým hrdinům kázaly umírat za vlast; jemu jest láska k vlasti tímto zákonem. Na konec vyběhl ku vstupu do československé armády. Každý český člověk měl by se snažiti, aby stal se účastníkem etí bojovati pro vlast; my nesmíme padnouti, neboť celý svět jde s námi, a proto můžeme zvolati s pěvem "Písní otroka": "Jen v srdeci zápal, chrabrost bohatýrů a budem vojsko netušených sil; slab jenom ten, kdo ztratil v sebe víru a malým ten, kdo zná jen malý cíl!"

Po řeči por. Niederle vyzval p. Votava přítomné, aby slavnostní večer zakončili zapěním hymny "Kde domov můj?" Shromáždění povstalo a spojilo své hlasy s hudbou v mohutný chorál, který pod hlubokým dojmem nadšených proslovů našich hrdinů nesl se velebně s ní jako veřejný slib, že všichni věrně vytrváme pod červenobílým praporem, že ochotně splníme vše, co vlast naše v době nejtěžší od nás vším právem žádá.

Důstojníci přijali pak skvostně kyrtle, podané jim rodinou paně Hromkové a strávili nějakou chvíli v síni, obklopeni jsouce krajaný, kteří upřímně tiskli jim ruce a projevovali jim tak svojí věčnou a neopominutelnou vděčnost, který nám příchodem svým připravili.

DŮSTOJNÍCI ČESKO-SLOVENSKÉ ARMÁDY V LINCOLN, NEBR.

V sobotu odjeli důstojníci československé armády poručíci Antonín Holý, Jos. Horvath, Mil. Niederle a Oldřich Španiel do Lincoln, aby učinili návštěvu guvernérů státu K. Nevillemu. Poprovození byli předsedou krajského výboru p. Jos. T. Votavou, předsedou omahské odbočky p. E. J. Kutákem a předsedou vojenského výboru p. J. Míkem, jakož i důstojníkem p. E. Tůmou. V Lincolnu je očekávali na nádraží členové odbočky Č. N. S. v čele se sle. Sárkou Hrbkovou a dr. Breuerem. Adjuťant generál H. E. Clapp při-

jel rovněž hosty uvítati až na nádraží, odkud všichni jeli do státního domu, kdež byli představeni guvernérů. Sleňka Hrbková ve věném výkladu podala obraz našeho boje a také poručík Niederle. Guvernér uvítal delegaci velmi srdečně a slíbil vojenské misi nejúčinnější pomoc a rovněž tak i kapitán Walter Anderson. O poledních byli důstojníci i jejich průvodčí hosty obědňho klubu. Sl. Šárka Hrbková byla mluvčí a představila řečníky. Kečci důstojníků, pokud mluvili česky, překládala do angličtiny. Anglicky mluvil poručík Niederle. Mimo to mluvil prof. Molzer a kancelář university, prof. Hastings.

Odpoledním vlakem hosté zase odjeli do Omahy. Projektovaný zájezd do Crete nemohl býtí uskutečněn, poněvadž líjak, který panoval ještě dopoledne, učinil cestu neschůdnými a delegace do Crete jeti nemohla. Odpoledne přijeli do Lincolnu zástupci z Crete a sice pp. R. Mašín, J. Kunel a jiní ještě, aby vzácné hosty pozdravili a věnovali každému na památku krásné pero. S delegací eretskou přijel také p. Karel Šmrha z Milligan, jenž jel potom do Omahy, aby večer slyšel důstojníky v So. Omaze.

ODJELA K NEMOCNÉ DCEŘI.

Paní Josefina Hudečková, známá zdejší spolková pracovnice, obdržela včera od své dcery pí. Jacksonové, jež od nějakého času usazena jest se svým manželem ve Scotts Bluffs, Nebr., telegrafickou zprávu, z níž zvěděla, že pí. Jacksonová onemocněla. Paní Hudečková odjela dnes na návštěvu své dcery. Doufáme, že nemoc paní Jacksonové není vážného rázu a přejeme jí, aby při ošetřování matinky se brzy pozdravila.

MALÝ OZNAMOVATEL.

PŘIJME SE zástupce buď cestující neb pouze místní k zastupování jednoho z nejlepších společných a výrobně prosperujících finančních ústavů na západě. Má přítomně sta českých zákazníků a české hlavní oddělení. Blížší podrobnosti, poučedí a tiskopisy atd. pošleme na požádání. Adresujte B. R. C. F. Pokrok Publishing Co., 1417-19 So. 13. St., Omaha, Neb. — Advertisement týd. 44-tf.

NABÍDNUTÍ K SÁTKU.

Za příčinou nedostatku známosti v české společnosti rád bych se seznámil s dívkou s přiměřeným vzděláním ve stáří od 18 do 28 roků; musí býtí rozena v Čechách a mítí zálibu v obědň. — Jen ta, která myslí na šťastnou budoucnost, at' odpoví. Píšte J. K. Winch, 2000 Wesley Way, Seattle, Wash. — Advertisement t-48-2p.

VYPRODÁM

polil ve mlýně v žitném českém městečku a české osadě ve východní Nebrascě. Mlýn jest teprv pět roků starý a dobře zařízen. Elevator obilni na 15,000 bushel obilí vedlo mlýna. Sidetrack při mlýně. Zastávám místo mlýnaře a proto jest dobrá příležitost pro dobrého českého mlýnaře. Mlýn jest na sto stůd. Oběd je výborný, což dokázou naše knihy. Nevyprodávám svůj k vůli obědň, ale k vůli zdraví svému, jelikož ebei udělat změnu a jiti na farmu, kterou vlastním, abych nabyl předešlého zdraví. O další vysvětlění obraťte se na tuto adresu: "Mlýnař," cf "Pokrok," 1417-1419 South 13th St., Omaha, Neb. — Advertisement t-47-3p.

PEKÁRNA NA PRODEJ

se vším zařízením moderním. Dobré místo v dobrém okrese. Winside Bakery, Winside, Neb.—Adv. T-49-3-c.

OZNÁMENÍ.

— řád Pražské Vlastenky, čís. 37, ZČJL, změnil den schůzi a budoucně bude odhývatí schůze každé první úterý v měsíci v 9 hodin večer. Za řád Pražské Vlastenky, Aloisie Hausner, tajemnice.—Adv. T-59-1-c.

POZOR, KRAJANÉ!

kteří zamýšlíte zakoupiti pozemek ve zdejší krajině, v státě Montana, pokud je poměrně ještě laciný. Mám úrodné pozemky vzdálené a oseté obilím, v ceně od \$20 do \$65 akr, s úrodou do 1. července. Dobytčácké renče od \$10 do \$20. Každého, kdo ke mně zavítá, dovezu a ukážu mu pozemek, který si bude přát viděti, bezplatně, at' koupí nebo ne, a kdo koupí pozemek, tomu odrazím celé cestovné sem do Deuton. — Po draze společnosti Milwaukee a St. Paul můžete jeti za poloviční jízdné do západních států, o čemž se osjlepe přesvědčíte u vašeho železničního jednatele.

Jsem též rolníkem a bydlím na hranicích města Deuton od roku 1915. — Vše se kvapem osazuje o pozemky v celé stoupající.

Z lásky naděním, neb mně platí ti, co prodají pozemek s mým přispěním. Na vesléké dotazy stranou zdejších pozemků mně není možno odpovídati dopisem, neb pozemek stejně musíte viděti a posouditi, co je pro vaše blaho a užitek. Pročez na shledanou. Váš přítel, rolník.

W. J. KOTTAS, Adv. T-43-5p Deuton, Mont.

PRODÁM FARMU

o 63 akrech, hned na hranicích města. Jezero hranici a pozemek na severní straně. Stavby zvonoví a velké. Prodám se vším, neb jen pozemek. Píšte na Fr. Uehlytl, Hageron, Min. — Advertisement t-30-2p